

ЗВІТ
про проведення
майстер-класу
з виготовлення
ЛЯЛЬКИ-МОТАНКИ
у науковій бібліотеці
ЗНТУ

Виконала: бібліотекар 1 кат.
Федько Н.І.

Запоріжжя - 2016

Наукова бібліотека ЗНТУ продовжує знайомити студентську молодь з традиціями українського народу.

1 березня у бібліотеці відбувся **майстер-клас з виготовлення ляльки-мотанки**, що втілює ідею оберегу від злих сил.

Поділилася своїми знаннями із студентами Заслужений майстер народної творчості України, керівник запорізького творчого об'єднання “Цвіт калини”

**Кутасевич Роза
Миколаївна.**

Важливою складовою її спілкування із молоддю є передача їм неоціненних народознавчих скарбів.

У заході прийняли участь **студенти-журналісти груп ГП-423 та ГП-424**, старший викладач кафедри журналістики **Островська Наталія Василівна** та співробітники бібліотеки.

На початку майстер-класу Роза Миколаївна ознайомила з історією виникнення та сакральним значенням ляльки-мотанки, її різновидами та технікою виконання.

Учасники заходу дізналися, що **лялька-мотанка була й іграшкою, й родинним оберегом**: захисницею від усіляких хвороб, символом щасливого подружнього життя, берегинею домашнього вогнища....

В українській хаті можна було побачити:

- **ляльку-немовля**, що виконувала роль оберегу для маленької дитини,

- *бабу-берегиню*,
котра захищала увесь рід,

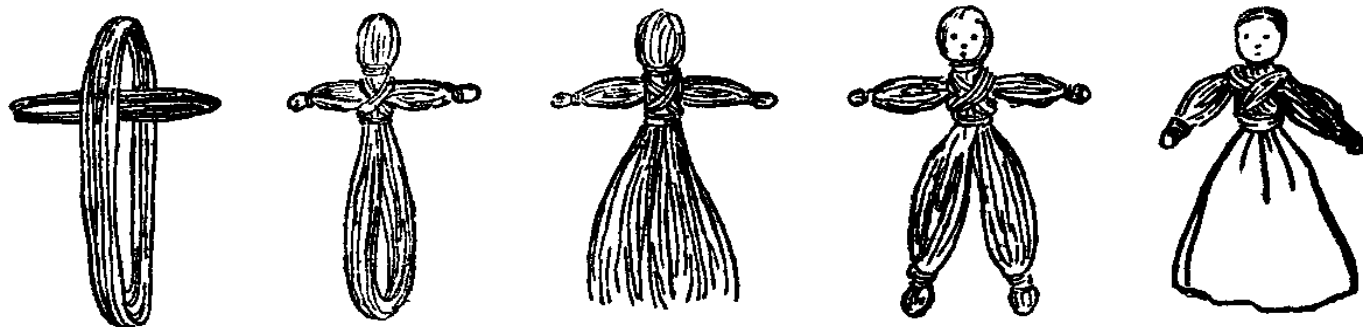
*Баба-берегиня –
символ матері роду,
оберіг сімейного благополуччя*

- *наречену*, головним призначенням якої було привести до хати доброго чоловіка для молодої дівчини.

Свою назву лялька-мотанка отримала від слова “мотати” (ляльку слід було мотати з ниток, або з тканини).

Виготовляючи цей сакральний предмет, жінки вкладали у неї свою енергію, певні думки і побажання. Ляльку-мотанку передавала мати дочці, коли віддавала до іншого роду, а дочка, у свою чергу, своїй дитині. Це ніби ниточка, яка зв'язувала увесь рід.

Опанувати технологію виготовлення ляльки-мотанки мала за обов'язок кожна українська дівчина, так як вишити рушник собі на весілля чи знати свій родовід до 7 коліна. І неодмінно дівчина це робила у гарному настрої, з чистими та світлими думками та молитвами.

Звернула майстриня увагу й на те, що створювати *ляльку-оберіг* можна було лише вдень (в світлий період доби) та в холодну пору року. А в релігійне свято, у середу чи п'ятницю таке зайняття вважалося великим гріхом.

А ще люди знали, що лялька не може бути на когось подібною. Мати, створюючи доньці іграшку, ніколи б не наважилась намалювати очі, ніс або губи, щоб не вселилися у ляльку різні духи, як хороші, так і не дуже. Замість людських рис у неї на обличчі хрест – символ Сонця. (Хрест з ниток чи з стрічок на обличчі або на грудях – обов'язковий елемент ляльки-мотанки.

Слід враховувати й те, що ляльку-мотанку треба зробити з самого початку і до кінця, не відкладаючи закінчення роботи до наступного разу. І тоді вона буде справжнім оберегом.

Також студенти дізналися, що процес “мотання” ляльки вважається гарним психотерапевтичним засобом, який допомагає заспокоїти нервову систему, зарядитися позитивною енергією та привести всі думки свої до ладу. Гостя зауважила, що лялька, зроблена власноруч, сповнена позитивної енергії, любові і тепла.

Далі студентам було продемонстровано, як правильно слід мотати українську національну іграшку-оберег, після чого вони перейшли до процесу її створення.

Також студенти дізналися, що процес “мотання” ляльки вважається гарним психотерапевтичним засобом, який допомагає заспокоїти нервову систему, зарядитися позитивною енергією та привести всі думки свої до ладу. Гостя зауважила, що лялька, зроблена власноруч, сповнена позитивної енергії, любові і тепла.

Далі студентам було продемонстровано, як правильно слід мотати українську національну іграшку-оберег, після чого вони перейшли до процесу її створення.

До виготовлення ляльки-мотанки присутні поставилися сумлінно, намагаючись виконувати все правильно, і в них вийшли дуже гарні роботи. Серед учасників майстер-класу були й хлопці, які вразили всіх своєю спритністю та старанністю.

Сам процес зайняв близько півтори години, які пролетіли непомітно та засвідчили, що подібні зустрічі налаштовують студентів на позитивний настрій, креативні думки, дають психологічне розвантаження, приносять радість і багато щасливих спогадів. А ще вони сприяють поглибленню знань про етнічну самобутність українців та допомагають відродити традиції нашого народу.

Наприкінці заходу учасники майстер-класу подякували Розі Миколаївні за неповторні, яскраві хвилини спілкування та висловили побажання частіше влаштовувати такі майстер-класи. А ще студенти висловили побажання знову зустрітися з Розою Миколаївною, щоб дізнатися від неї про особливості створення весільного рушника. Тому ми обов'язково організуємо майстер-клас за цією темою для всіх бажаючих. Слідкуйте за нашими анонсами на сайті бібліотеки та на дошці об'яв!

Дякуємо усім учасникам заходу та висловлюємо велику подяку майстрині Розі Миколаївні Кутасевич за змістовний та цікавий майстер-клас.

Чекаємо вас на наступних бібліотечних заходах!

До нових зустрічей!